

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 1

Rozeslána dne 18. ledna 1995

Cena Kč 16,-

O B S A H:

1. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 300/1992 Sb., o státní podpoře vědecké činnosti a vývoje technologií
2. Zákon České národní rady o státní podpoře výzkumu a vývoje (úplné znění, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonem č. 1/1995 Sb.)
3. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 23. listopadu 1994 ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení článku I zákona č. 74/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákoník práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
4. Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí o rozšíření závaznosti kolektivní smlouvy vyššího stupně
5. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o zpětném přebírání osob na společných státních hranicích a Ujednání k provádění Dohody mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o zpětném přebírání osob na společných státních hranicích
6. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o spolupráci v oblasti následků vyplývajících z migračních pohybů a Ujednání k Dohodě mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o spolupráci v oblasti následků vyplývajících z migračních pohybů

Opatření ústředních orgánů

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro politické strany, hnutí, občanská sdružení a jiné nevýdělečné organizace

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se doplňuje opatření Federálního ministerstva financí, kterým se stanoví účetní výkazy pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce

Oznámení Ministerstva práce a sociálních věcí o uložení kolektivních smluv vyššího stupně

Oznámení České národní banky o vydání opatření, kterým se stanoví požadavky na zprávu o hospodaření banky

Oznámení České národní banky o vydání opatření, kterým se mění a doplňuje opatření, kterým se stanoví předkládání výkazů bankami a pobočkami zahraničních bank České národní bance, opatření o kapitálové přiměřenosti bank, opatření České národní banky o úvěrové angažovanosti bank a opatření o pravidlech likvidity bank, a opatření, kterým se mění opatření, kterým se stanoví předkládání výkazů jinými osobami než bankami České národní bance

Redakční sdělení o opravě chyb v nařízení vlády č. 265/1994 Sb., ve vyhlášce č. 171/1994 Sb. a v oznámeních Ministerstva financí o vydání opatření v částce 72/1994 Sb.

1

ZÁKON

ze dne 15. prosince 1994,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 300/1992 Sb.,
o státní podpoře vědecké činnosti a vývoje technologií

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 300/1992 Sb., o státní podpoře vědecké činnosti a vývoje technologií, se mění a doplňuje takto:

1. V názvu zákona se slova „vědecké činnosti a vývoje technologií“ nahrazují slovy „výzkumu a vývoje“.

2. V § 1 se slova „vědecké činnosti a vývoje technologií“ nahrazují slovy „výzkumu a vývoje“ a slova „vědeckou činností a vývojem technologií“ slovy „výzkumem a vývojem“.

3. § 2 zní:

„§ 2

(1) Výzkumem se pro účely tohoto zákona rozumí systematická a tvůrčí práce rozšiřující poznání přírody, člověka, společnosti, myšlení, kultury a techniky. Pro účely tohoto zákona se rozlišuje:

- a) badatelský výzkum, kterým je tvůrčí práce rozvíjející hranice poznání, zahrnující získávání a ověřování nových poznatků a vytváření nových hypotéz a teorií;
- b) cílený výzkum, kterým je tvůrčí práce zaměřená na získání poznatků v jistém oboru formulovaném podle aktuálních nebo předpokládaných vědeckých, společenských a ekonomických zájmů, která vytváří nezbytný základ pro další výzkum nebo pro navazující vývoj výrobků a technologií včetně systémů řízení a léčebných postupů.

(2) Vývojem se pro účely tohoto zákona rozumí využití poznatků výzkumu nebo realizace nových myšlenek a technologií včetně jejich přenesení na úroveň poloprovozních nebo ověřovacích zařízení pro získání nových nebo podstatně zlepšených výrobků a technologií.“

4. V názvu části druhé se slova „vědecké činnosti a vývoje technologií“ nahrazují slovy „výzkumu a vývoje“.

5. § 3 včetně poznámky č. 1) zní:

„§ 3

(1) Financování výzkumu a vývoje z rozpočtových prostředků České republiky se provádí formou:

- a) účelových dotací a návratných finančních výpomocí na řešení projektů výzkumu a vývoje fyzickým a právnickým osobám s výjimkou příspěvkových a rozpočtových organizací a financováním činnosti příspěvkových a rozpočtových organizací při řešení projektů výzkumu a vývoje (dále jen „účelové financování“),
- b) financování jiné činnosti příspěvkových a rozpočtových organizací v oblasti výzkumu a vývoje, než je uvedeno v písmenu a) (dále jen „institucionální financování“).

(2) Fyzické a právnické osoby, které obdržely v oblasti výzkumu a vývoje prostředky státního rozpočtu, jsou povinny:

- a) poskytnout veřejnosti informace o prováděném výzkumu a vývoji, zajistit přístup veřejnosti k výsledkům této činnosti a umožnit využití získaných výsledků podle podmínek stanovených při poskytnutí rozpočtových prostředků, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak,¹⁾
- b) dbát na efektivní využívání rozpočtových prostředků.

¹⁾ Např. zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění pozdějších předpisů, a § 17 až 20 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.“

6. Dosavadní poznámky č. 1) a 2) se vypouštějí.

7. V § 4 se slova „vědeckou činností a vývojem technologií“ nahrazují slovy „výzkumem a vývojem“ a na konci se připojují tato slova: „na základě hodnocení výsledků jejich činnosti ve výzkumu a vývoji, prováděného zřizovatelem a Radou vlády pro výzkum a vývoj“.

8. V § 5 odst. 1 se slova „vědecké činnosti a vývoje technologií“ nahrazují slovy „výzkumu a vývoje“.

9. V § 5 odst. 1 písm. a) se vypouští slovo „prioritní“ a slova „z politiky vlády České republiky pro příslušné období“ se nahrazují slovy „ze zásad vlády pro oblast výzkumu a vývoje“.

10. V § 5 odst. 1 písm. b) se slova „podílejících se na realizaci politiky v oblasti vědecké činnosti a vývoje technologií“ nahrazují slovy „v souladu se zásadami vlády pro oblast výzkumu a vývoje“.

11. V § 5 odst. 2 se vypouštějí slova „technologií“ a slovo „podnikových“ se nahrazuje slovem „vlastních“.

12. § 6 včetně poznámky č. 2) zní:

„§ 6

(1) Účelové financování výzkumu a vývoje provádějí ústřední orgány státní správy na základě výsledků veřejné soutěže podle podmínek stanovených při poskytnutí rozpočtových prostředků, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.²⁾ Podmínkou poskytnutí prostředků je předání údajů do centrální evidencí projektů financovaných ze státního rozpočtu. Na poskytnutí prostředků není právní nárok.

(2) Konkrétní podmínky účelového financování výzkumu a vývoje a předání údajů do centrální evidencí projektů financovaných ze státního rozpočtu stanoví vláda nařízením.

²⁾ Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění pozdějších předpisů.

13. Dosavadní poznámky č. 3) a 4) se vypouštějí.

14. V názvu části třetí se slova „vědeckou činností a vývoje technologií“ nahrazují slovy „výzkum a vývoj“.

15. V § 7 odst. 1 se slova „České republiky“ vypouštějí a slova „vědeckou činností a vývoje technologií“ se nahrazují slovy „výzkum a vývoj“.

16. V § 7 odst. 2 se slova „České republiky“ vypouštějí a slova „v oblasti vědecké činnosti a vývoje technologií“ nahrazují slovy „pro oblast výzkumu a vývoje“.

17. V § 7 odst. 3 písm. a) se slova „vědecké činnosti a vývoji technologií“ nahrazují slovy „výzkumu a vývoji“ a slova „České republiky“ se vypouštějí.

18. V § 7 odst. 3 písm. b) se slova „České republiky“ a slovo „zásad“ vypouštějí a slova „vědecké činnosti a vývoje technologií a jejich rozdělení na část pro podporu vědecké činnosti a na část pro orientování vývoje technologií“ se nahrazují slovy „výzkumu a vývoje“.

19. V § 7 odst. 3 písm. c) se slova „vědecké činnosti a vývoje technologií“ nahrazují slovy „výzkumu a vývoje“ a slova „České republiky“ se vypouštějí.

20. V § 7 odst. 3 písm. d) se vypouštějí slova „prioritní“ a „vládě České republiky“, slova „vědecké činnosti a vývoje technologií“ se nahrazují slovy „výzkumu a vývoje“ a za slovo „navrhují“ se vkládají slova „a vyhláší“.

21. § 7 odst. 3 písm. e) zní:

„e) navrhuje vyšší institucionálních prostředků vynakládaných ústředními orgány na činnost jimi zří-

zených organizací v oblasti výzkumu a vývoje a sděluje svá stanoviska těmto orgánům a vládě; u organizací zřízených Ministerstvem obrany se přihlídně k jejich rozdílnému charakteru činnosti,“.

22. § 7 odst. 3 písm. f) zní:

„f) odpovídá za centrální evidenci všech projektů výzkumu a vývoje účelově financovaných ze státního rozpočtu,“.

23. V § 8 odst. 1 se vypouštějí slova „České republiky“.

24. V § 8 odst. 4 se vypouští slovo „vědeckých“ a slova „vědeckou činností nebo vývojem technologií“ se nahrazují slovy „výzkumem nebo vývojem“.

25. V § 8 odst. 5 se slovo „určí“ nahrazuje slovy „určuje svým usnesením“ a slova „České republiky“ se vypouštějí.

26. V § 8 se za odstavec 6 vkládá nový odstavec 7, který zní:

„(7) Předsedu Rady jmenuje a odvolává vláda. Předsedou Rady je člen vlády.“.

Dosavadní odstavec 7 se označuje jako odstavec 8.

27. V dosavadním odstavci 7 se vypouštějí slova „České republiky“.

28. V § 9 odst. 2 se slova „zřizovanou vládou České republiky“ nahrazují slovy „a právnickou osobou“.

29. V § 9 odst. 4 se vypouštějí slova „České republiky“.

30. V § 10 odst. 2 se slova „na zvláštním účtu“ nahrazují slovy „ve svém rezervním fondu“.

31. V § 11 písm. a) se slova „konkrétní vědecké činnosti a projekty vývoje technologií“ nahrazují slovy „projekty výzkumu a vývoje ze své rozpočtové kapitoly“.

32. V § 11 písm. b) se slova „konkrétní vědecké činnosti včetně v oblasti vědecké kultury“ nahrazují slovy „projekty výzkumu a vývoje“.

33. V § 11 písm. c) se slova „vývoje technologií, které naplňují prioritní programy vycházející z politiky vlády České republiky v oblasti vědecké činnosti a vývoje technologií“ nahrazují slovy „výzkumu a vývoje, které naplňují programy Grantové agentury“.

34. V § 11 písm. d) se slova „konkrétních vědeckých činností a projektů vývoje technologií“ nahrazují slovy „projektů výzkumu a vývoje“.

35. V § 11 písm. e) se slova „vědecké činnosti a projekty vývoje technologií“ nahrazují slovy „projekty výzkumu a vývoje“.

36. V § 11 písm. f) a g) se slova „konkrétních vědeckých činností a projektů vývoje technologií“ nahrazují slovy „projektů výzkumu a vývoje“.

37. V § 11 písm. h) se vypouštějí slova „České republiky“.

38. V § 13 odst. 2 se vypouštějí slova „České republiky“.

39. V § 14 odst. 2 a odst. 3 písm. b) a c) se vypouštějí slova „České republiky“.

40. V § 14 odst. 3 písm. a) se slova „konkrétní vědecké činnosti a pro vybrané projekty vývoje technologií“ nahrazují slovy „projekty výzkumu a vývoje“.

41. § 14 odst. 3 se doplňuje písmeny d) a e), která znějí:

„d) předkládá Radě návrh programů Grantové agentury, které vycházejí ze zásad vlády pro oblast výzkumu a vývoje,

e) vytváří v souladu se statutem Grantové agentury expertní skupiny jako dočasné poradní orgány.“.

42. V § 15 odst. 2 se slova „Česká národní rada“ nahrazují slovy „Poslanecká sněmovna“.

43. V § 15 odst. 3 písm. a) se slovo „využívání“ nahrazuje slovem „rozdělování“.

44. V § 15 odst. 3 písm. d) se slova „České národní radě“ nahrazují slovy „Poslanecké sněmovně“.

45. Za § 15 se vkládá nový § 15a, který zní:

„§ 15a

Oborové komise

(1) Stálými poradními skupinami Předsednictva jsou oborové komise, které zajišťují posouzení a hodnocení návrhů projektů.

(2) Členy a náhradníky oborových komisí volí

a odvolává společné zasedání Rady a Předsednictva na základě návrhů právnických osob zabývajících se výzkumem a vývojem. Funkční období člena a náhradníka oborové komise je tříleté, znovu může tuto funkci vykonávat po třech letech od skončení funkčního období.

(3) Další náležitosti upraví statut Grantové agentury.“.

46. V dosavadním § 17 odst. 1 se za slovo „Rady“ vkládají slova „svým usnesením“ a slova „České republiky“ se vypouštějí.

47. V dosavadním § 17 odst. 2 se za slovo „členům“ vkládají slova „oborových komisí a“.

Čl. II

(1) Rada do jednoho měsíce po nabytí účinnosti tohoto zákona předloží vládě návrh novely svého statutu.

(2) Předsednictvo do jednoho měsíce po nabytí účinnosti tohoto zákona předloží vládě návrh novely statutu Grantové agentury.

Čl. III

Předseda Poslanecké sněmovny se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona České národní rady č. 300/1992 Sb., o státní podpoře vědecké činnosti a vývoje technologií, jak vyplývá ze změn a doplňků provedených tímto zákonem.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

2

PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY

vyhlašuje

úplné znění zákona České národní rady ze dne 4. května 1992 č. 300 Sb.,
o státní podpoře výzkumu a vývoje, jak vyplývá ze změn
a doplnění provedených zákonem č. 1/1995 Sb.

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Tento zákon upravuje systém státní podpory výzkumu a vývoje, s tím souvisejících práv a povinností právnických a fyzických osob zabývajících se výzkumem a vývojem, a státních orgánů zajišťujících jejich podporu.

§ 2

(1) Výzkumem se pro účely tohoto zákona rozumí systematická a tvůrčí práce rozšiřující poznání přírody, člověka, společnosti, myšlení, kultury a techniky. Pro účely tohoto zákona se rozlišuje:

- a) badatelský výzkum, kterým je tvůrčí práce rozvíjející hranice poznání, zahrnující získávání a ověřování nových poznatků a vytváření nových hypotéz a teorií;
- b) cílený výzkum, kterým je tvůrčí práce zaměřená na získání poznatků v jistém oboru, formulovaném podle aktuálních nebo předpokládaných vědeckých, společenských a ekonomických zájmů, která vytváří nezbytný základ pro další výzkum nebo pro navazující vývoj výrobků a technologií včetně systémů řízení a léčebných postupů.

(2) Vývojem se pro účely tohoto zákona rozumí využití poznatků výzkumu nebo realizace nových myšlenek a technologií včetně jejich přenesení na úroveň poloprovozních nebo ověřovacích zařízení pro získání nových nebo podstatně zlepšených výrobků a technologií.

ČÁST DRUHÁ
FINANCOVÁNÍ VÝZKUMU A VÝVOJE
ZE STÁTNÍHO ROZPOČTU
ČESKÉ REPUBLIKY

§ 3

(1) Financování výzkumu a vývoje z rozpočtových prostředků České republiky se provádí formou:

- a) účelových dotací a návratných finančních výpomocí na řešení projektů výzkumu a vývoje fyzickým a právnickým osobám s výjimkou příspěvkových a rozpočtových organizací a financováním činnosti příspěvkových a rozpočtových organizací při řešení projektů výzkumu a vývoje (dále jen „účelové financování“),
- b) financování jiné činnosti příspěvkových a rozpočtových organizací v oblasti výzkumu a vývoje, než je uvedeno v písmenu a) (dále jen „institucionální financování“).

(2) Fyzické a právnické osoby, které obdržely v oblasti výzkumu a vývoje prostředky státního rozpočtu, jsou povinny:

- a) poskytnout veřejnosti informace o prováděném výzkumu a vývoji, zajistit přístup veřejnosti k výsledkům této činnosti a umožnit využití získaných výsledků podle podmínek stanovených při poskytnutí rozpočtových prostředků, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak,¹⁾
- b) dbát na efektivní využívání rozpočtových prostředků.

§ 4

Institucionální financování rozpočtových a příspěvkových organizací zabývajících se výzkumem a vývojem v České republice se provádí z rozpočtových kapitol příslušných ústředních orgánů (zřizovatelů) na základě hodnocení výsledků jejich činnosti ve výzkumu a vývoji, prováděného zřizovatelem a Radou vlády pro výzkum a vývoj.

§ 5

(1) Účelové financování výzkumu a vývoje se provádí:

- a) ze samostatné kapitoly státního rozpočtu České republiky, zřízené pro Grantovou agenturu České republiky (dále jen „Grantová agentura“). Tato kapitola je členěna na část pro podporu projektů výzkumu a vývoje navržených fyzickými nebo právnickými osobami a na část pro podporu vybraných projektů naplňujících programy vycházející ze zásad vlády pro oblast výzkumu a vývoje,

¹⁾ Např. zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění pozdějších předpisů, a § 17 až 20 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

b) z rozpočtových kapitol jednotlivých ústředních orgánů státní správy České republiky v souladu se zásadami vlády pro oblast výzkumu a vývoje.

(2) Účelovým financováním vývoje ze státního rozpočtu se pouze výběrovým způsobem doplňuje financování vývoje technologií z vlastních zdrojů, a to především na základě principu návratnosti rozpočtových prostředků.

§ 6

(1) Účelové financování výzkumu a vývoje provádějí ústřední orgány státní správy na základě výsledků veřejné soutěže podle podmínek stanovených při poskytnutí rozpočtových prostředků, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.²⁾ Podmínkou poskytnutí prostředků je předání údajů do centrální evidence projektů financovaných ze státního rozpočtu. Na poskytnutí prostředků není právní nárok.

(2) Konkrétní podmínky účelového financování výzkumu a vývoje a předání údajů do centrální evidence projektů financovaných ze státního rozpočtu stanoví vláda nařízením.

ČÁST TŘETÍ

RADA VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY PRO VÝZKUM A VÝVOJ

§ 7

(1) Zřizuje se Rada vlády pro výzkum a vývoj (dále jen „Rada“).

(2) Rada je odborným a poradním orgánem vlády pro oblast výzkumu a vývoje.

(3) Rada zejména:

- a) vyjadřuje se k návrhům legislativních podkladů vztahujících se k výzkumu a vývoji, které jsou předkládány vládě,
- b) vypracovává pro vládu návrh rozdělení účelových finančních prostředků ze státního rozpočtu na podporu výzkumu a vývoje,
- c) posuzuje návrh rozpočtu Grantové agentury a materiály o stavu výzkumu a vývoje, předkládané ústředními orgány, Grantovou agenturou i dalšími subjekty před jejich projednáním ve vládě,
- d) posuzuje programy Grantové agentury a programy výzkumu a vývoje, které navrhuje a vyhláší jednotlivé ústřední orgány státní správy,
- e) navrhuje výši institucionálních prostředků vynakládaných ústředními orgány na činnost jimi zřízených organizací v oblasti výzkumu a vývoje

a sděluje svá stanoviska těmto orgánům a vládě; u organizací zřízených Ministerstvem obrany se přihlédne k jejich rozdílnému charakteru činnosti,

f) odpovídá za centrální evidenci všech projektů výzkumu a vývoje účelově financovaných ze státního rozpočtu,

g) předkládá návrhy na jmenování a odvolání členů Předsednictva Grantové agentury.

§ 8

(1) Členové Rady jsou jmenováni vládou, která je může rovněž ze závažných důvodů odvolat.

(2) Funkční období členů Rady je čtyřleté.

(3) Člen Rady může být jmenován do Rady opakovaně pouze ve dvou po sobě jdoucích funkčních obdobích.

(4) Rada má patnáct členů. Nadpoloviční většina členů Rady musí být jmenována z pracovníků zabývajících se výzkumem nebo vývojem.

(5) Členství v Radě je veřejnou funkcí.³⁾ Odměnu za výkon této funkce určuje svým usnesením vláda.

(6) Členství v Radě je neslučitelné s členstvím v orgánech Grantové agentury.

(7) Předsedu Rady jmenuje a odvolává vláda. Předsedou Rady je člen vlády.

(8) Další náležitosti nezbytné pro činnost Rady budou upraveny jejím statutem, který do jednoho měsíce po svém ustavení předkládá vládě ke schválení.

ČÁST ČTVRTÁ

GRANTOVÁ AGENTURA

§ 9

(1) Zřizuje se Grantová agentura.

(2) Grantová agentura je rozpočtovou organizací a právnickou osobou; sídlem Grantové agentury je hlavní město Praha.

(3) Grantová agentura poskytuje účelové finanční prostředky na základě výsledků veřejné soutěže. Na poskytnutí účelových finančních prostředků není právní nárok, pokud jejich poskytnutí nebylo Grantovou agenturou navrhovatelé po uzavření veřejné soutěže přiznáno.

(4) Organizaci Grantové agentury a způsob, jímž vyhláší veřejnou soutěž, upravuje její statut, který schvaluje vláda.

²⁾ Zákon č. 102/1971 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 124 odst. 1 a 2 zákoníku práce.

§ 10

(1) Grantová agentura má pro rozpočtové účely postavení ústředního orgánu státní správy.

(2) Prostředky získané z jiných zdrojů než ze státního rozpočtu vede Grantová agentura ve svém rezervním fondu a jsou převoditelné z běžného roku na další.

§ 11

Grantová agentura zejména:

- a) stanoví metodické a organizační postupy spojené s poskytováním účelových finančních prostředků na projekty výzkumu a vývoje ze své rozpočtové kapitoly,
- b) vyhlašuje veřejnou soutěž na poskytování účelových finančních prostředků na projekty výzkumu a vývoje, navržené fyzickými nebo právníckými osobami,
- c) vyhlašuje veřejnou soutěž na poskytnutí účelových finančních prostředků na projekty výzkumu a vývoje, které naplňují programy Grantové agentury,
- d) v rámci veřejné soutěže zajišťuje hodnocení a výběr návrhů projektů výzkumu a vývoje,
- e) na základě smluv přiděluje účelové finanční prostředky na vybrané projekty výzkumu a vývoje a kontroluje plnění těchto smluv,
- f) sleduje čerpání a využití účelových finančních prostředků určených na podporu projektů výzkumu a vývoje,
- g) hodnotí a kontroluje plnění cílů projektů výzkumu a vývoje,
- h) předkládá Radě a dozorčí radě Grantové agentury návrh svého rozpočtu a zprávy pro vládu.

§ 12

Orgány Grantové agentury jsou:

- a) předseda Grantové agentury (dále jen „předseda“),
- b) Předsednictvo Grantové agentury (dále jen „Předsednictvo“),
- c) dozorčí rada Grantové agentury (dále jen „dozorčí rada“).

§ 13

Předseda

(1) Statutárním orgánem Grantové agentury je předseda, který řídí její činnost.

(2) Předsedu jmenuje a odvolává na návrh Rady vláda. Funkční období předsedy je čtyři roky.

§ 14

Předsednictvo

(1) Výkonným orgánem Grantové agentury je Předsednictvo.

(2) Předsednictvo má pět členů. Tvoří je předseda a další členové Předsednictva. Členy Předsednictva jmenuje a odvolává na návrh Rady vláda. Funkční období Předsednictva je čtyři roky.

(3) Předsednictvo:

- a) schvaluje vyhlášení veřejných soutěží na poskytování účelových finančních prostředků; uzavírá smlouvy o přidělení účelových finančních prostředků pro vybrané projekty výzkumu a vývoje,
- b) předkládá vládě návrh statutu Grantové agentury,
- c) předkládá Radě a vládě návrh rozpočtu Grantové agentury,
- d) předkládá Radě návrh programů Grantové agentury, které vycházejí ze zásad vlády pro oblast výzkumu a vývoje,
- e) vytváří v souladu se statutem Grantové agentury expertní skupiny jako dočasné poradní orgány.

§ 15

Dozorčí rada

(1) Dozorčí rada je kontrolním orgánem Grantové agentury.

(2) Dozorčí rada má deset členů, které na čtyři roky volí a odvolává Poslanecká sněmovna.

(3) Dozorčí rada:

- a) kontroluje rozdělování finančních prostředků Grantové agentury,
- b) předkládá stanoviska Předsednictvu,
- c) provádí dohled nad činností Grantové agentury,
- d) nejméně jednou ročně předkládá Poslanecké sněmovně zprávu o činnosti Grantové agentury.

(4) Členství v dozorčí radě je neslučitelné s funkcí v jiných orgánech Grantové agentury.

§ 15a

Oborové komise

(1) Stálými poradními skupinami Předsednictva jsou oborové komise, které zajišťují posouzení a hodnocení návrhů projektů.

(2) Členy a náhradníky oborových komisí volí a odvolává společné zasedání Rady a Předsednictva na základě návrhů právníckých osob zabývajících se výzkumem a vývojem. Funkční období člena a náhradníka oborové komise je tříleté, znovu může tuto funkci vykonávat po třech letech od skončení funkčního období.

(3) Další náležitosti upraví statut Grantové agentury.

§ 16

(1) Činnost Grantové agentury zajišťuje Kancelář Grantové agentury.

(2) V čele Kanceláře Grantové agentury je ředitel jmenovaný a odvolávaný předsedou Grantové agentury.

(3) Kancelář Grantové agentury je financována z rozpočtu Grantové agentury.

§ 17

(1) Členství v orgánech Grantové agentury je veřejnou funkcí.³⁾ Odměny členům orgánů Grantové agentury schvaluje na návrh Rady svým usnesením vláda.

(2) Odměny členům oborových komisí a expertních skupin Grantové agentury schvaluje podle zásad stanovených ve statutu Předsednictvo.

ČÁST PÁTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 18

Vláda jmenuje do šedesáti dnů ode dne účinnosti tohoto zákona Radu.

§ 19

Rada do jednoho měsíce po svém jmenování předloží vládě návrh na předsedu a další členy Předsednictva.

§ 20

Předsednictvo do jednoho měsíce po svém jmenování ustanoví další orgány Grantové agentury, s výjimkou dozorčí rady.

§ 21

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1992.

* * *

Zákon č. 1/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 300/1992 Sb., o státní podpoře vědecké činnosti a vývoje technologií, nabyt účinnosti dnem 18. ledna 1995.

* * *

Článek II zákona č. 1/1995 Sb. zní:

Čl. II

(1) Rada do jednoho měsíce po nabytí účinnosti tohoto zákona předloží vládě návrh novely svého statutu.

(2) Předsednictvo do jednoho měsíce po nabytí účinnosti tohoto zákona předloží vládě návrh novely statutu Grantové agentury.

Uhde v. r.

3

NÁLEZ

Ústavního soudu České republiky

Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 23. listopadu 1994 v plénu o návrhu skupiny 45 poslanců Parlamentu České republiky na zrušení ustanovení bodů 1, 2, 97, 98, 99 a 100 obsažených v článku I zákona č. 74/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákoník práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, pokud se jimi zrušují, mění nebo doplňují základní zásady a ustanovení § 151, 152, § 154 odst. 1 a § 156 odst. 3 zákoníku práce a s tím související ustanovení bodu 38 [§ 37 odst. 1 písm. f)] a bodu 102 (vypuštění slov „152 a“ v § 162 větě první)

takto:

Návrh se zamítá.

Odůvodnění

I.

Dne 24. května 1994 byl Ústavnímu soudu České republiky doručen návrh skupiny 45 poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na zrušení citovaných ustanovení zákona č. 74/1994 Sb. Napadený zákon byl Parlamentem České republiky schválen a nabyl účinnosti dnem 1. června 1994 s výjimkou čl. I bodu 90, který nabyl účinnosti dnem 1. září 1994 a čl. VII bodu 7, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1995.

Zákon byl publikován ve Sbírce zákonů v částce 23, která byla rozeslána dne 29. dubna 1994, takže tento zákon nabyl platnosti. Tím byla splněna podmínka přípustnosti návrhu ve smyslu § 66 odst. 1, 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu.

Dne 3. listopadu 1994 obdržel Ústavní soud České republiky doplnění navrhovatelů, které obsahovalo opravu některých chybně uvedených číselných údajů a zároveň upřesnění textu návrhu, z něhož pro úplnost lze uvést následující:

Federální shromáždění svým usnesením č. 110 ze dne 15. prosince 1992 sice nesouhlasilo s ratifikací Úmluvy č. 171 o noční práci z roku 1990, vyslovilo však souhlas s ratifikací Protokolu z roku 1990 k Úmluvě (revidované) o noční práci ženy (1948). Podle Bulletinu Official du Bit (1993) byla listina o ratifikaci uvedeného Protokolu zaregistrována dne 15. března 1993 s tím, že Protokol vstoupil v platnost 15. března 1994. Navrhovatelé dále uvádějí, že s ohledem na skutečnost, že ratifikovaný Protokol nebyl dosud vyhlášen ve Sbírce zákonů České republiky, nelze na něj vztáhnout ustanovení čl. 10 Ústavy České republiky.

Jak z doplnění dále vyplývá, poukazují navrhovatelé na rozpor napadených ustanovení zákoníku práce s ratifikovaným a dosud nevyhlášeným Protokolem z roku 1990 k Úmluvě o noční práci (ženy) – revidované – z roku 1948.

II.

Ústavní soud České republiky zaslal podle § 42 odst. 3 a § 69 zákona č. 182/1993 Sb. návrh k vyjádření Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky a vyžádal si rovněž těsnopiseckou zprávu o schůzi Poslanecké sněmovny, na níž byl projednáván vládní návrh zákona, kterým se měnil a doplňoval zákoník práce a některé další zákony, včetně společné zprávy výborů Poslanecké sněmovny a důvodové zprávy k tomuto návrhu.

Za Parlament České republiky se k návrhu vyjádřil místopředseda Poslanecké sněmovny Ing. Pavel Tollner, který zdůraznil, že přímý zákaz noční práce žen vyplývá pouze z čl. 3 Úmluvy č. 89, který se však týká jen práce žen v průmyslových podnicích, úzce vymezených v čl. 1 této úmluvy. Ve srovnání s ostatními mezinárodními pakty a Úmluvou č. 171 z roku 1990 je Úmluva č. 89 zastaralá a ve své podstatě zakládá diskriminaci žen. Tato diskriminace se projevuje v možnosti uzavírání pracovních smluv mužů a žen, zaměstnaných mimo průmyslové podniky uvedené v Úmluvě č. 89.

Úmluvou č. 171 z roku 1990, která se rovněž týká noční práce žen, je zpravidla dáno ženě na výběr, kdy a za jakých okolností se rozhodne využít ochrany, která je jí zákazem noční práce poskytována a garantována ve formě jejího souhlasu.

Práva žen na zvláštní ochranu stanovená v čl. 29 a 32 Listiny základních práv a svobod je třeba porovnávat s právem každého člověka na svobodnou volbu povolání (čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a § 1 odst. 3 zákona o zaměstnanosti) a se zaručeným právem žen na stejné podmínky v zaměstnání, jaké mají muži [čl. 2, čl. 6 odst. 1, čl. 7 písm. a) a e) Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, uveřejněného pod č. 120/1976 Sb.].

Zákon č. 74/1994 Sb. nadále zaručuje ženě dostatečnou ochranu před zařazením na noční práci proti její vůli.

Česká republika není vázána žádnou mezinárodní úmluvou, Ústavou ani Listinou základních práv a svobod k absolutnímu zákazu vysílat těhotné ženy a ženy pečující o malé děti na pracovní cesty. Proto stejně jako u noční práce i v tomto případě by setrvání na absolutním zákazu vysílat tyto ženy na pracovní cesty i v případě jejich souhlasu znamenalo jejich diskriminaci z hlediska pracovních příležitostí a podmínek pro výkon zaměstnání.

Zákon č. 74/1994 Sb. byl přijat potřebnou většinou poslanců Parlamentu, řádně podepsán a vyhlášen ve Sbírce zákonů.

Zákonodárny sbor jednal s přesvědčením, že přijatý zákon je zcela v souladu s Ústavou, Listinou základních práv a svobod, právním řádem a mezinárodními smlouvami, kterými je naše republika vázána. Potud citace Poslanecké sněmovny České republiky.

Z hlediska odborného posouzení dané problematiky si Ústavní soud České republiky vyžádal rovněž stanoviska:

1. Ministerstva zahraničních věcí České republiky,
2. Ministerstva zdravotnictví České republiky,
3. Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky.

ad 1. Ministerstvo zahraničních věcí České republiky k věci sdělilo, že vypuštěním § 151 a 152 v dříve platné úpravě zákoníku práce dochází k omezení zákazů vztahujících se k noční práci žen. Novelou zákoníku práce (zákonem č. 74/1994 Sb.) dochází naopak k rozšíření práv žen, možnost výběru se ponechává na jejich zvážení. Podobně je tomu rovněž u ustanovení § 153 a § 154 odst. 1 zákoníku práce. Obecně lze tedy říci, že nová právní úprava jde nad rámec mezinárodních závazků v oblasti lidských práv, přičemž s mezinárodními úmluvami nekoliduje.

ad 2. Ministerstvo zdravotnictví České republiky se odvolalo na závěry hlavního hygienika České republiky s tím, že podle jeho názoru zákaz noční práce žen a současná právní úprava pracovních podmínek žen, daná ustanoveními § 149 až 156 zákoníku práce v platném znění, není v rozporu se zákonem č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění změn a doplňků. Problém ochrany zdraví pracujících žen, včetně žen těhotných a jejich nenarozených dětí, je nutno chápat zejména v souvislosti s určením druhů prací, které ženy mohou vykonávat, a charakterem pracoviště. Ochrana zdraví pracujících žen bude podle názoru Ministerstva zdravotnictví České republiky odpovídajícím způsobem zajištěna příslušnou vyhláškou, která stanoví práce a pracoviště vhodné pro všechny ženy, těhotné ženy a matky do konce devátého měsíce po porodu.

ad 3. K dané problematice se rovněž vyjádřilo Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky, které uvedlo, že pokud se týká noční práce žen, je Česká republika z hlediska ratifikovaných mezinárodních úmluv Mezinárodní organizace práce dosud vázána Úmluvou č. 89 o noční práci žen z roku 1948 – revidovanou a Protokolom z roku 1990 k této úmluvě.

Zmiňovaná Úmluva č. 171 z roku 1990 o noční práci nebyla vládou České a Slovenské Federativní Republiky ani České republiky a ani parlamenty obou republik schválena. Vláda České republiky uložila tomuto ministerstvu připravit další legislativní práce tak, aby bylo dosaženo souladu právního řádu České republiky (dříve České a Slovenské Federativní Republiky) s ustanoveními Úmluvy č. 171 z roku 1990. Podle názoru ministerstva se jedná o žádoucí proces harmonizace právních aktů Evropského společenství s vnitrostátními právními akty České republiky. Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky zastává názor, že jak z hlediska vnitřního členění Mezinárodní organizace práce, tak i z hlediska mezinárodního práva není Úmluva č. 89 úmluvou o lidských právech a základních svobodách ve smyslu čl. 10 Ústavy České republiky.

III.

Podle čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy České republiky Ústavní soud rozhoduje o zrušení zákonů nebo jejich jednotlivých ustanovení, jsou-li v rozporu s ústavním zákonem nebo mezinárodní smlouvou podle čl. 10 Ústavy České republiky. Ve smyslu čl. 10 Ústavy České republiky se rozumí takovými smlouvami pouze ratifikované a vyhlášené mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách. Těmi je Česká republika vázána, jsou bezprostředně závazné a mají přednost před zákonem. Při rozporu mezi smlouvou a zákonem platí smlouva.

K základním mezinárodním dokumentům, které se zabývají základními právy v oblasti pracovního práva a sociálního zabezpečení, patří jen:

Všeobecná deklarace lidských práv,
Mezinárodní pakt o občanských a politických právech,
Úmluva o odstranění všech forem rasové diskriminace,
Úmluva o odstranění všech forem diskriminace žen.

K evropským dokumentům v téže oblasti patří:

Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod,
Evropská sociální charta.

Podle interní klasifikace úmluv samotné Mezinárodní organizace práce lze řadit mezi úmluvy o základních lidských právech a svobodách pouze:

1. úmluvy o diskriminaci,
2. úmluvy o zákazu nucené práce,
3. úmluvy o odborových svobodách.

Úmluva č. 89 z roku 1948 – revidovaná, o noční práci, není tedy, jak je ze shora uvedeného zřejmé, mezinárodní smlouvou o lidských právech a základních svobodách podle čl. 10 Ústavy České republiky, ale je, a to i samotnou Mezinárodní organizací práce, řazena mezi úmluvy o pracovních podmínkách zaměstnávání žen.

Pokud se týká dalších v návrhu uvedených mezinárodních úmluv, lze mezi dokumenty, které splňují podmínky již citovaného ustanovení čl. 10 Ústavy České republiky, řadit pouze Úmluvu o odstranění všech forem diskriminace žen (vyhlášenou pod č. 62/1987 Sb.). V návrhu uvedený čl. 23 této úmluvy praví: „Nic z této úmluvy nebude na újmu ustanovení, jež mohou ještě lépe vést k dosažení rovnoprávnosti mezi muži a ženami, jež mohou být obsažena:

- a) v zákonodárství státu, smluvní strany; nebo
- b) v jakékoli jiné mezinárodní úmluvě, smlouvě nebo dohodě, jež je pro tento stát platná“.

Odkaz na uvedený článek však odporuje smyslu a účelu zdůvodnění návrhu, neboť je nepochybné, že právě zrušení dříve platného zákazu noční práce žen je naplněním shora citovaného ustanovení Úmluvy. V případech ostatních úmluv splňujících podmínku danou čl. 10 Ústavy České republiky dospěl Ústavní soud k názoru, že s projednávanou problematikou nesouvisí.

IV.

Návrh skupiny poslanců Parlamentu České republiky byl podán ve smyslu čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy České republiky a § 70 zákona č. 182/1993 Sb., neboť, jak navrhovatelé uvádějí, napadená ustanovení zákona č. 74/1994 Sb. jsou v přímém rozporu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána na základě ustanovení čl. 5 odst. 2 zákona České národní rady č. 4/1993 Sb., a mají přednost před zákonem.

Svůj návrh dále odůvodňují tvrzením, že Česká republika jako právoplatný člen Mezinárodní organizace práce je povinna dodržovat její Ústavu a jí přijaté a naší republikou ratifikované úmluvy.

Je nutno uvést, že v návrhu citovaná Úmluva č. 89 o noční práci žen (z roku 1948) – revidovaná, vstoupila pro Československou republiku v platnost dnem 12. června 1951 (vyhlášena ve Sbírce zákonů pod č. 17/1991 Sb.).

Je pravdou, že podle usnesení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 453 ze dne 6. listopadu 1991 tehdejší vláda České republiky vznesla požadavek ratifikace Úmluvy č. 171 Mezinárodní organizace práce o noční práci, která nově upravuje některé pojmy týkající se zejména noční práce žen. Vzhledem k tomu, že tehdy nebyly vytvořeny legislativní předpoklady ratifikace Úmluvy (tj. novela příslušných ustanovení zákoníku práce), vláda České a Slovenské Federativní Republiky od návrhu ratifikace upustila. Návrh na ratifikaci Úmluvy č. 171 byl připravován současně s textem vládního návrhu na novelizaci zákoníku práce.

Důvodem ke zrušení zákazu noční práce žen byla podle důvodové zprávy k návrhu zákona potřeba harmonizace práva České republiky s příslušnými právními akty Evropského společenství, zejména pak s uzavřenou Evropskou dohodou o přidružení České republiky k Evropskému společenství (čl. 69 a 70 Evropské dohody).

Podle programového prohlášení vlády České republiky patřilo mezi její hlavní úkoly též předložení návrhu

novely zákoníku práce. Novela zpracovaná k zákoníku práce reaguje na zásadní změny právních vztahů v oblasti ekonomického systému České republiky a bylo proto nutné, aby existujícím trendům hospodářského vývoje nebránily současné pracovněprávní vztahy, ale aby je podpořily a usnadnily jejich realizaci.

Proto vláda navrhla zejména úpravu výkonů noční práce. Ve stávající úpravě se tak dosáhlo zrušení rozdílu mezi mužem a ženou při noční práci a odstranila se tak centralizovaná agenda povolování výjimek ze zákazu noční práce žen. Tento zákaz, ačkoliv dosud prezentovaný jako projev péče o ženy, byl v praxi pocíťován jako diskriminace žen.

Rovněž čl. 10 Mezinárodního paktu o hospodářských, kulturních a sociálních právech (uveřejněný pod č. 120/1976 Sb.) stanoví pouze právo na zvláštní, zejména sociální ochranu v těhotenství a mateřství. Z Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen (čl. 11 odst. 1) vyplývají obecně deklarovaná práva, jako je ochrana zdraví, předporodní a poporodní péče o ženy, která jsou ženám zaručena jak Ústavou, tak i dalšími zákonnými a podzákonnými pracovněprávními a zdravotními předpisy. V podstatě stejnou zásadu vyslovuje i Úmluva o právech dítěte [čl. 24 odst. 2 písm. d) a čl. 41].

Neodpovídá skutečnosti, že obecně formulovaná práva a ochrana ženy a rodiny v čl. 32 Listiny základních práv a svobod jsou provedeny pouze ustanovením § 154 zákoníku práce.

V návrhu citovaná ustanovení čl. 26 až 32 Listiny základních práv a svobod se k dané problematice přímo vztahuje pouze čl. 29 odst. 1, kde se hovoří o právu žen, mladistvých a osob zdravotně postižených na zvýšenou ochranu zdraví při práci a zvláštní pracovní podmínky. Tento článek však zavazuje Českou republiku pouze ke zvýšené ochraně uvedených subjektů v pracovních podmínkách. Další ustanovení, která přímo navazují na projednávanou problematiku, je čl. 32 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, který hovoří o zvláštní péči a ochraně v pracovních vztazích žen v těhotenství a odpovídajících pracovních podmínkách. Ostatní uvedené články se k projednávané problematice nevztahují.

Mezinárodně uznávaná zásada, že ratifikací mezinárodní úmluvy nejsou dotčena výhodnější práva, ochrana a podmínky poskytované a zaručené vnitrostátními předpisy, je obsažena i v čl. 19 odst. 8 Ústavy Mezinárodní organizace práce. Ústavní soud nesdílí názor, že ustanovení bodu 99 novely zákoníku práce je v rozporu se základními právy nabytými na základě Listiny základních práv a svobod a s lidskými právy nabytými na základě mezinárodního práva.

Pokud se týká základních zásad, vypuštěných v novelizovaném znění zákoníku práce, představovaly tyto zásady pouze obecná výkladová pravidla, která byla podpůrně používána při aplikaci konkrétních ustanovení zákoníku práce, ale neměla normativní charakter.

Zrušením čl. III až X základních zásad zákoníku práce zákonem č. 74/1994 Sb. nedochází ke zrušení příslušných právních institutů, neboť jsou nadále upraveny v souladu s čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv a svobod těmito ustanoveními:

- Čl. III – Právo na svobodnou volbu povolání a právo získávat prostředky pro své životní potřeby prací jsou upraveny v zákonech o zaměstnanosti, zákaz nucené práce a zákaz zneužívání práv v § 7 zákoníku práce.
- Čl. IV – Právo na mzdu nebo plat upravuje zákon č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, popř. u části zaměstnanců dosud § 111 až 123 zákoníku práce. Bezpečnost a ochrana zdraví při práci je upravena v § 132 a násl. zákoníku práce, odpočinek na zotavení po práci zaručují ustanovení § 100 a násl. Péče o zaměstnance, včetně otázek kvalifikace, je upravena v § 139 a násl. zákoníku práce.
- Čl. V a X – Postavení odborových orgánů jako zástupců zaměstnanců je zakotveno v § 18 zákoníku práce, právo na kolektivní vyjednávání upravuje zákon č. 2/1991 Sb.
- Čl. VI – Základní povinnosti zaměstnanců a vedoucích zaměstnanců jsou stanoveny v § 73 až 75 zákoníku práce.
- Čl. VII – Pokud jde o pracovní podmínky žen a matek, zákoník práce obecně nerozlišuje při úpravě pracovněprávních vztahů mezi mužem a ženou, přihlíží však k fyziologickým předpokladům a mateřské úloze žen, zejména úpravou mateřské dovolené, možností úpravy pracovní doby, ochranou před výpovědí a úpravou zákazu prací pro ženy, těhotné ženy a matky do konce devátého měsíce po porodu (§ 149 a násl.).

Čl. VIII – Úpravu zvláštních podmínek mladistvých obsahují zejména ustanovení § 163 až 168 zákoníku práce.

Čl. IX – Ochrana zdraví zaměstnanců je upravena v § 135, odpovědnost za škodu v § 170 a násl. zákoníku práce. Zabezpečení zaměstnanců při pracovní neschopnosti a ve stáří je upraveno jednak v § 146 a násl. zákoníku práce, jednak zvláštními zákony upravujícími nemocenské a důchodové pojištění (zabezpečení). Ochrana pracovněprávních vztahů při nemoci, úrazu, v těhotenství nebo mateřství je zajištěna ochranou před výpovědí (§ 48 zákoníku práce). Problematika preventivní a léčebné péče je upravena zvláštními zákony (např. zákon č. 20/1966 Sb.) – např. § 99 a 168 zákoníku práce.

Jako nenormativní a nadbytečné byly zrušeny základní zásady i v občanském zákoníku.

V.

K uvedenému problému se vztahuje i rozsudek soudního dvora Evropského společenství v Lucemburku z 25. července 1991, který se týká řešení problematiky rovnoprávnosti v přístupu k mužům a ženám v případě zákazu noční práce.

Ve věci C 345/89 řešil tento soudní dvůr prejudiciální otázku interpretace čl. 5 Směrnice Rady z 9. února 1976 č. 76/207/CEP vztahující se mimo jiné k rovnoprávnosti přístupu k mužům a ženám i pokud se týká jejich pracovních podmínek. Podle čl. 5 citované Směrnice mají být mužům i ženám zajištěny stejné podmínky bez diskriminace založené na pohlaví. Za tímto účelem činí členské státy potřebná opatření k tomu, aby byla odstraněna (zrušena) ustanovení odporující této zásadě v případě, že péče o ochranu, která je inspirovala, již není odůvodněna (§ 2 odst. c) Směrnice].

Podle čl. 9 § 1 citované Směrnice se členské státy zavázaly, že přizpůsobí své právní předpisy ustanovením Směrnice ve lhůtě 30 měsíců od její úřední notifikace, a pokud jde o čl. 5 § 2 odst. c) ve lhůtě 4 let. Tato lhůta vypršela 14. února 1980. Podle rozsudku uvedeného soudního dvora čl. 5 Směrnice ukládá členským státům povinnost uplatnit v pracovních podmínkách mužů i žen stejné podmínky bez diskriminace z důvodů pohlaví a revidovat ty zákony a předpisy, které odporují této zásadě. Ustanovení uvedeného článku je natolik přesné a bezpodmínečné, že se na ně mohou odvolávat soukromé osoby u národních soudních dvorů.

VI.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti plénum Ústavního soudu České republiky zamítlo návrh skupiny poslanců Parlamentu České republiky v celém rozsahu, neboť napadená ustanovení nejsou v rozporu s mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy České republiky a Listinou základních práv a svobod.

Předseda Ústavního soudu České republiky:

JUDr. Kessler v. r.

4

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 4. ledna 1995

o rozšíření závaznosti kolektivní smlouvy vyššího stupně

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle
§ 7 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání:

§ 1

Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená dne
22. července 1994 mezi Odborovým svazem pracov-
níků textilního, oděvního a kožedělného průmyslu

Čech a Moravy a Asociací textilního, oděvního, kože-
dělného průmyslu¹⁾ je závazná ode dne účinnosti této
vyhlášky též pro zaměstnavatele uvedené v příloze,
která je součástí této vyhlášky.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Vodička v. r.

Příloha k vyhlášce č. 4/1995 Sb.

1. Ekotex, s.r.o.
2. Elasta-Vestil, s.r.o.
3. Eleg, s.r.o.
4. Hartmann-Rico, a.s.
5. Luna Rossa, a.s.
6. Mitex, s.p.
7. Pamela, a.s.

Široká 1
Tkalcovská 82
Tyršova 536
Masarykovo nám. 77
U řeky 388
Nádražní 18
Suvorovova 108

664 91 Ivančice
582 66 Krucemburk
503 46 Třebelovice pod Orebem
664 71 Veverská Bítýška
565 01 Choceň
471 24 Mimoň
741 11 Nový Jičín

¹⁾ Oznámeno v částce 54/1994 Sb.

5

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 3. listopadu 1994 byly v Bonnu podepsány:

Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o zpětném přebírání osob na společných státních hranicích

a

Ujednání k provádění Dohody mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o zpětném přebírání osob na společných státních hranicích ze dne 3. listopadu 1994.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 11 dnem 1. ledna 1995. Ujednání v souladu se zněním svého článku 6 odst. 1 vstoupilo v platnost současně s Dohodou.

České znění Dohody se vyhláší současně. Do českého znění Ujednání lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu vnitra.

DOHODA

mezi

vládou České republiky

a

vládou Spolkové republiky Německo

o zpětném přebírání osob na společných státních hranicích

Vláda České republiky a vláda Spolkové republiky Německo (dále jen „smluvní strany“)

vedeny snahou ulehčit zpětné přebírání osob na společných státních hranicích a průvoz osob v duchu spolupráce a dobrého sousedství a na základě vzájemnosti,

se dohodly takto:

ČÁST I

PŘEBÍRÁNÍ VLASTNÍCH
STÁTNÍCH OBČANŮ

Článek 1

(1) Každá smluvní strana převezme bez zvláštních formalit na žádost druhé smluvní strany osobu, která na území státu žádající smluvní strany nesplňuje nebo přestane splňovat platné podmínky pro vstup nebo pobyt, pokud bude prokázáno nebo věrohodně doloženo, že tato osoba má státní občanství státu žádané smluvní strany.

(2) Žádající smluvní strana převezme tuto osobu za stejných podmínek zpět, pokud se dodatečně zjistí, že v okamžiku vycestování z území státu žádající smluvní strany neměla tato osoba státní občanství státu žádané smluvní strany.

ČÁST II

PŘEBÍRÁNÍ OBČANŮ TŘETÍCH STÁTŮ
V PŘÍPADĚ PROTIPRÁVNÍHO VSTUPU

Článek 2

(1) Každá smluvní strana převezme na žádost druhé smluvní strany bez zvláštních formalit osobu, která nemá státní občanství státu žádné ze smluvních stran (dále jen „občan třetího státu“), jestliže bude prokázáno nebo věrohodně doloženo, že přicestovala protiprávně z území státu žádané smluvní strany na území státu žádající smluvní strany. Protiprávní je takový vstup, jestliže občan třetího státu v okamžiku vstupu na území státu žádající smluvní strany nesplňuje platné podmínky pro vstup podle vnitrostátních předpisů státu žádající smluvní strany.

(2) Povinnost zpětného převzetí podle odstavce 1 se nevztahuje na občana třetího státu, který při vstupu na území státu žádající smluvní strany měl platné vízum nebo jiné platné povolení opravňující k pobytu vydané touto smluvní stranou nebo jemuž bylo po jeho vstupu uděleno touto smluvní stranou vízum nebo jiné povolení opravňující k pobytu.

Článek 3

(1) Každá smluvní strana převezme bez zvláštních

formalit a po předchozím vyrozumění občana třetího státu, o jehož převzetí požádala druhá smluvní strana během sedmdesáti dvou hodin po jeho protiprávním vstupu.

(2) Jestliže se žádá o převzetí po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1, musí být žádost o převzetí podána do šesti měsíců od doby, kdy příslušné úřady zjistí protiprávní vstup občana třetího státu. Žádaná smluvní strana odpoví na žádost o převzetí, která jí byla adresována, neprodleně, nejpozději však do osmi dnů. Převzetí občana třetího státu se uskuteční neprodleně, nejpozději však ve lhůtě tří měsíců poté, kdy žádaná smluvní strana s převzetím vyslovila souhlas. Tato lhůta se prodlužuje na žádost žádající smluvní strany jen v případě právních překážek pro převzetí, a to pouze na dobu, kdy tyto právní překážky trvají. Převzetí nelze provést v případě těch občanů třetích států, kteří se prokazatelně zdržovali na území státu žádající smluvní strany déle než dvanáct měsíců po protiprávním vstupu.

(3) Žádající smluvní strana převezme bez zvláštních formalit zpět občana třetího státu, pokud žádaná smluvní strana během třiceti dnů po jeho převzetí zjistí, že

- a) nevstoupil na území státu žádající smluvní strany z území jejího státu nebo
- b) se prokazatelně zdržoval na území státu žádající smluvní strany déle než dvanáct měsíců po protiprávním vstupu.

Článek 4

(1) Za povolení k pobytu ve smyslu této části se považuje jakékoli povolení vydané příslušným orgánem jedné ze smluvních stran, které opravňuje k pobytu na území jejího státu. Za ně se nepovažuje časově omezený souhlas s pobytem na území státu jedné ze smluvních stran vydaný za účelem projednání žádosti o azyl nebo žádosti o udělení povolení k pobytu.

(2) Příslušné orgány smluvních stran se budou vzájemně informovat o právních předpisech upravujících povolování vstupu a pobytu na území jejich států.

ČÁST III PRŮVOZ

Článek 5

(1) Smluvní strany převezmou k policejnímu průvozu přes území svého státu občana třetího státu, jestliže o to druhá smluvní strana požádá a převzetí zajistila v případných průvozních státech a v cílovém státě.

(2) Policejní průvoz může být odmítnut, jestliže

- a) by byla tato osoba v dalším průvozním státě nebo v cílovém státě vystavena nebezpečí politického

pronásledování nebo pokud by ji očekávalo trestní stíhání nebo výkon trestu nebo

- b) jí hrozí trestní stíhání na území státu žádané smluvní strany; o této skutečnosti je třeba informovat žádající smluvní stranu před provedením policejního průvozu.

(3) Průjezdní vízum žádané smluvní strany se nevyžaduje.

(4) Přes udělený souhlas lze vracet druhé smluvní straně osoby převzaté k průvozu, pokud dodatečně nastanou nebo vstoupí ve známost skutečnosti ve smyslu odstavce 2, které průvozu zabraňují nebo jestliže není zajištěna další cesta nebo převzetí cílovým státem.

ČÁST IV OCHRANA DAT

Článek 6

(1) Jestliže je k provádění této dohody nutný přenos osobních dat, mohou se tyto informace týkat výlučně:

- a) osobních údajů předávané osoby a popřípadě jejích rodinných příslušníků (příjmení, jméno, popřípadě dřívější jméno, přezdívká nebo pseudonym, datum a místo narození, pohlaví, současné a dřívější státní občanství);
- b) osobního průkazu nebo cestovního pasu (číslo, doba platnosti, datum vydání, vydávající úřad, místo vydání atd.);
- c) dalších údajů potřebných k identifikaci předávaných osob;
- d) míst pobytu a dosavadní trasy cesty;
- e) povolení k pobytu nebo víz udělených jednou ze smluvních stran;
- f) popřípadě místa podání žádosti o azyl;
- g) popřípadě data podání dřívější žádosti o azyl, data podání nynější žádosti o azyl, dosaženého stavu v řízení a pravděpodobného výsledku tohoto řízení.

ČÁST V NÁKLADY

Článek 7

(1) Náklady na přepravu osob přebíraných podle článků 1 až 3 hradí až k hraničnímu přechodu na společných státních hranicích žádající smluvní strana.

(2) Náklady na průvoz až na státní hranice cílového státu podle článku 5 a popřípadě i náklady spojené se zpětným převozem hradí žádající smluvní strana.

ČÁST VI PROVÁDĚCÍ USTANOVENÍ

Článek 8

Úpravy potřebné k provádění této dohody, zejména pak ustanovení o

- a) způsobu vzájemného vyrozumívání,
- b) údajích, podkladech a důkazních prostředcích potřebných k převzetí,
- c) úřadech příslušných k provádění této dohody,
- d) hraničních přechodech určených k přebírání osob,
- e) náhradě nákladů podle článku 7,
- f) podmínkách policejního průvozu občanů třetích států

sjednají Ministerstvo vnitra České republiky a Spolkové ministerstvo vnitra Spolkové republiky Německo v prováděcím ujednání k této dohodě.

ČÁST VII VÝBOR EXPERTŮ

Článek 9

(1) Smluvní strany se budou vzájemně podporovat při provádění a výkladu této dohody. K tomuto účelu vytvoří výbor expertů, který bude

- a) sledovat provádění této dohody,
- b) předkládat návrhy na řešení otázek souvisejících s prováděním této dohody,
- c) zpracovávat návrhy změn a doplňků k této dohodě,
- d) připravovat a doporučovat vhodná opatření k potírání protiprávní imigrace cizinců.

(2) Souhlas příslušných orgánů smluvních stran s těmito návrhy a opatřeními je vyhrazen.

(3) Výbor se skládá vždy ze tří zástupců české a německé strany. Příslušné orgány smluvních stran z nich určí předsedu a zástupce; zároveň budou určeny osoby, které je zastupují. Ke konzultacím lze přizvat i další experty.

Za vládu
České republiky:
Jan Ruml v. r.
ministr vnitra

(4) Výbor se schází na návrh jednoho z předsedů, nejméně však jednou za rok.

ČÁST VIII ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 10

(1) Provádění Úmluvy o právním postavení uprchlíků z 28. července 1951 ve znění Protokolu týkajícího se právního postavení uprchlíků z 31. ledna 1967 není dotčeno.

(2) Závazky smluvních stran z mezistátních smluv nejsou dotčeny.

Článek 11

Tato dohoda vstoupí v platnost prvního dne druhého měsíce po jejím podpisu.

Článek 12

(1) Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou.

(2) Každá smluvní strana může po vyrozumění druhé smluvní strany notifikovat pozastavení provádění této dohody s výjimkou článku 1, jestliže to vyžadují závažné důvody, zejména ochrana bezpečnosti státu, veřejného pořádku nebo zdraví občanů. O zrušení takového opatření se smluvní strany neprodleně informují diplomatickou cestou.

(3) Každá smluvní strana může tuto dohodu po vyrozumění druhé smluvní strany diplomatickou notou vypovědět ze závažných důvodů, zejména z důvodů uvedených v odstavci 2.

(4) Pozastavení provádění této dohody nebo její výpověď nabývá účinnosti prvního dne měsíce následujícího po měsíci, v němž byla nota doručena druhé smluvní straně.

Dáno v Bonnu dne 3. listopadu 1994 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Spolkové republiky Německo:
Dieter Kastrup v. r.
státní tajemník
Spolkového ministerstva zahraničních věcí
Manfred Kanther v. r.
spolkový ministr vnitra

Manfred **KANTHER**

spolkový ministr vnitra
Spolkové republiky Německo

Bonn, 3. listopadu 1994

Vážený pane kolego,

v souvislosti s dnešním podepsáním Dohody mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou České republiky o zpětném přebírání osob na společných státních hranicích (readmisní dohoda) a Dohody mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou České republiky o spolupráci v oblasti následků vyplývajících z migračních pohybů (dohoda o spolupráci) mám tu čest sdělit Vám, že během jednání byla učiněna tato prohlášení:

1.

Vláda Spolkové republiky Německo prohlašuje, že se readmisní dohoda nevztahuje na osoby, které protiprávně přicestovaly na výsoštné území Spolkové republiky Německo prokazatelně před vstupem Dohody v platnost.

2.

Smluvní strany se dohodly na tom, že finanční pomoc poskytovaná v souvislosti s readmisní dohodou má být využita i pro účely dosavadního končícího programu pomoci pro zajišťování materiálního vybavení pro útvary policie a protidrogové jednotky sjednaného na období od roku 1992 do roku 1994. V rámci tohoto záměru bude plánovaná pomoc zaměřená na materiální vybavení policejních útvarů započítána do prvních dvou splátek finanční pomoci poskytnuté podle dohody o spolupráci.

3.

Výbor expertů, jehož zřízení stanoví článek 9 readmisní dohody, bude vypracovávat i návrhy řešení těch problémů, které České republice vzniknou všeobecně jakožto zemi tranzitní, kterou ilegální migrační proudy do Německa procházejí. Do této oblasti patří zejména:

- úprava vízové praxe a návštěv cizinců,
- zamezení ilegálním vstupům přes letiště Praha,
- sankce vůči leteckým společnostem.

Proším, aby mi byl sdělen souhlas Vaší vlády s obsahem tohoto dopisu. Naše výměna dopisů tak bude představovat další doplnění readmisní dohody a dohody o spolupráci.

Dovolte mi, vážený kolego, abych Vás ujistil svou hlubokou úctou.

Manfred **Kanther** v. r.

Ministrovi vnitra
České republiky
panu Janu **Rumlovi**
Praha

Ministr vnitra
České republiky

Jan RUML

V Bonnu dne 3. listopadu 1994

Vážený pane ministře,

v souvislosti s dnešním podepsáním Dohody mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o zpětném přebírání osob na společných státních hranicích (readmisní dohoda) a Dohody mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o spolupráci v oblasti následků vyplývajících z migračních pohybů (dohoda o spolupráci) mám tu čest sdělit Vám, že během jednání byla učiněna tato prohlášení:

1.

Vláda Spolkové republiky Německo prohlašuje, že se readmisní dohoda nevztahuje na osoby, které protiprávně přicestovaly na výsoštné území Spolkové republiky Německo prokazatelně před vstupem Dohody v platnost.

2.

Smluvní strany se dohodly na tom, že finanční pomoc poskytovaná v souvislosti s readmisní dohodou má být využita i pro účely dosavadního končícího programu pomoci pro zajišťování materiálního vybavení pro útvary policie a protidrogové jednotky sjednaného na období od roku 1992 do roku 1994. V rámci tohoto záměru bude plánovaná pomoc zaměřená na materiální vybavení policejních útvarů započítána do prvních dvou splátek finanční pomoci poskytnuté podle dohody o spolupráci.

3.

Výbor expertů, jehož zřízení stanoví článek 9 readmisní dohody, bude vypracovávat i návrhy řešení těch problémů, které České republice vzniknou všeobecně jakožto zemi tranzitní, kterou ilegální migrační proudy do Německa procházejí. Do této oblasti patří zejména:

- úprava vízové praxe a návštěv cizinců,
- zamezení ilegálním vstupům přes letiště Praha,
- sankce vůči leteckým společnostem.

Prosím, aby mi byl sdělen souhlas Vaší vlády s obsahem tohoto dopisu. Naše výměna dopisů tak bude představovat další doplnění readmisní dohody a dohody o spolupráci.

Dovolte mi, pane ministře, abych Vás ujistil svou hlubokou úctou.

Jan Ruml v. r.

Vážený pan
Manfred Kanther

spolkový ministr vnitra
Spolkové republiky Německo
Bonn

Manfred **KANTHER**

spolkový ministr vnitra
Spolkové republiky Německo

Bonn, 3. listopadu 1994

Vážený pane kolego,

mám tu čest potvrdit Vám obdržení Vašeho dopisu označeného dnešním datem, který jste mi předal jako doplněk k dohodám (readmisní dohodě a dohodě o spolupráci) uzavřeným dnes mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou České republiky.

Současně si dovoluji sdělit Vám jménem vlády Spolkové republiky Německo, že s obsahem Vašeho dopisu souhlasím.

Dovolte mi, vážený kolego, abych Vás ujistil svou hlubokou úctou.

Manfred **Kanther** v. r.

Ministrovi vnitra
České republiky

panu Janu **Rumlovi**
Praha

Ministr vnitra
České republiky
Jan **RUML**

V Bonnu dne 3. listopadu 1994

Vážený pane ministře,

mám tu čest potvrdit Vám obdržení Vašeho dopisu označeného dnešním datem, který jste mi předal jako doplněk k dohodám (readmisní dohodě a dohodě o spolupráci) uzavřeným dnes mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo.

Současně si dovoluji sdělit Vám jménem vlády České republiky, že s obsahem Vašeho dopisu souhlasím.

Dovolte mi, pane ministře, abych Vás ujistil svou hlubokou úctou.

Jan **Ruml** v. r.

Vážený pan
Manfred **Kanther**
spolkový ministr vnitra
Spolkové republiky Německo
Bonn

6

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 3. listopadu 1994 byly v Bonnu podepsány:

Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o spolupráci v oblasti následků vyplývajících z migračních pohybů

a

Ujednání k Dohodě mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o spolupráci v oblasti následků vyplývajících z migračních pohybů ze dne 3. listopadu 1994.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 5 dnem 1. ledna 1995. Ujednání v souladu se zněním svého článku 7 vstoupilo v platnost současně s Dohodou.

České znění Dohody se vyhláší současně. Do českého znění Ujednání lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu vnitra.

DOHODA

mezi

vládou České republiky

a

vládou Spolkové republiky Německo
o spolupráci v oblasti následků vyplývajících
z migračních pohybů

Vláda České republiky a vláda Spolkové republiky Německo (dále jen „smluvní strany“)

- ve snaze konstruktivního spolupůsobení v duchu Smlouvy mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Spolkovou republikou Německo o dobrém sousedství a přátelské spolupráci ze dne 27. února 1992,
- v přesvědčení, že začlenění České republiky do Evropské unie, včetně její účasti na spolupráci členských států v oblasti azylového práva, je v zájmu obou států a evropské spolupráce,
- vědomy si svých závazků z Úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Protokolu týkajícího se právního postavení uprchlíků ze dne 31. ledna 1967 a z Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod ze dne 4. listopadu 1950,
- ve snaze o vytvoření regionálního a v budoucnu celoevropského systému readmisních dohod,
- vědomy si následků vyplývajících z opatření učiněných členskými státy Evropské unie a změny azylového práva ve Spolkové republice Německo a dále toho, že Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o zpětném přebírání osob na společných státních hranicích ze

dne 3. listopadu 1994 způsobí zvýšení počtu navracených osob ze Spolkové republiky Německo do České republiky,

se dohodly takto:

Článek 1

V této dohodě smluvní strany vycházejí ze svých vzájemných závazků vyplývajících z Dohody mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o zpětném přebírání osob na společných státních hranicích ze dne 3. listopadu 1994 (dále jen „readmisní dohoda“).

Článek 2

(1) Vláda Spolkové republiky Německo se bude v rámci spolupráce podílet na nákladech, které České republice vzniknou při:

- rozšiřování technického systému zabezpečení státních hranic České republiky,
- zvýšeném finančním zatížení vlády České republiky spojeném s odesláním cizinců převzatých ze Spolkové republiky Německo,
- rozšiřování azylové infrastruktury včetně oblasti uprchlíků a ostatních cizinců hledajících ochranu,

- vytváření a modernizaci centrálního systému evidence údajů o cizincích,
- vzdělávání příslušníků cizinecké a pohraniční policie,
- získávání a výměně informací o zemích původu žadatelů o azyl, uprchlíků a jiných cizinců hledajících ochranu.

(2) Druh a rozsah pomoci uvedené v odstavci 1, jakož i další podrobnosti o programu této pomoci a jeho realizaci stanoví na tříleté období ministerstva vnitřní smluvních stran v samostatném ujednání.

Článek 3

(1) Příslušné orgány smluvních stran se budou vzájemně informovat o tendencích a událostech, které mohou vést k hromadným imigračním pohybům na výsostných územích jejich států.

(2) Povedou-li mimořádné události k hromadnému přílivu uprchlíků nebo ilegálních přistěhovalců na výsostné území České republiky, který již nebude možno zastavit běžnými prostředky pohraniční policie, povolí vláda Spolkové republiky Německo vstup určitému počtu těchto osob na výsostné území svého státu.

(3) Smluvní strany po vzájemné dohodě stanoví, že byly splněny předpoklady uvedené v odstavci 2, a upraví počet a postup při přijímání těchto osob.

(4) V případech uvedených v odstavci 2 mohou smluvní strany dohodnout i jiné formy pomoci.

Článek 4

Výbor expertů vytvořený na základě článku 9 readmisní dohody bude rovněž

- a) sledovat provádění této dohody,

Za vládu
České republiky:
Jan Ruml v. r.
ministr vnitra

- b) předkládat návrhy na řešení otázek souvisejících s prováděním této dohody,
- c) zpracovávat návrhy změn a doplňků k této dohodě,
- d) prověřovat zprávy o využití finančních prostředků poskytovaných podle této dohody.

Článek 5

Tato dohoda vstoupí v platnost prvého dne druhého měsíce po jejím podpisu.

Článek 6

(1) Tato dohoda se s výjimkou článku 2 uzavírá na dobu neurčitou. Platnost článku 2 zanikne splněním v něm uvedených závazků.

(2) Každá smluvní strana může po vyrozumění druhé smluvní strany notifikovat pozastavení provádění této dohody, jestliže to vyžadují závažné důvody, zejména ochrana bezpečnosti státu, veřejného pořádku nebo zdraví občanů. O zrušení takového opatření se smluvní strany neprodleně informují diplomatickou cestou.

(3) Každá smluvní strana může tuto dohodu po vyrozumění druhé smluvní strany diplomatickou notou vypovědět ze závažných důvodů, zejména z důvodů uvedených v odstavci 2.

(4) Pozastavení provádění této dohody nebo její výpověď nabývá účinnosti prvního dne měsíce následujícího po měsíci, v němž byla nota doručena druhé smluvní straně.

Dáno v Bonnu dne 3. listopadu 1994 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Spolkové republiky Německo:
Dieter Kastrup v. r.
státní tajemník Spolkového ministerstva
zahraničních věcí
Manfred Kanther v. r.
spolkový ministr vnitra

Manfred **KANTHER**

spolkový ministr vnitra
Spolkové republiky Německo

Bonn, 3. listopadu 1994

Vážený pane kolego,

v souvislosti s dnešním podepsáním Dohody mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou České republiky o zpětném přebírání osob na společných státních hranicích (readmisní dohoda) a Dohody mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou České republiky o spolupráci v oblasti následků vyplývajících z migračních pohybů (dohoda o spolupráci) mám tu čest sdělit Vám, že během jednání byla učiněna tato prohlášení:

1.
Vláda Spolkové republiky Německo prohlašuje, že se readmisní dohoda nevztahuje na osoby, které protiprávně přicestovaly na výsostné území Spolkové republiky Německo prokazatelně před vstupem Dohody v platnost.

2.
Smluvní strany se dohodly na tom, že finanční pomoc poskytovaná v souvislosti s readmisní dohodou má být využita i pro účely dosavadního končícího programu pomoci pro zajišťování materiálního vybavení pro útvary policie a protidrogové jednotky sjednaného na období od roku 1992 do roku 1994. V rámci tohoto záměru bude plánovaná pomoc zaměřená na materiální vybavení policejních útvarů započítána do prvních dvou splátek finanční pomoci poskytnuté podle dohody o spolupráci.

3.
Výbor expertů, jehož zřízení stanoví článek 9 readmisní dohody, bude vypracovávat i návrhy řešení těch problémů, které České republice vzniknou všeobecně jakožto zemi tranzitní, kterou ilegální migrační proudy do Německa procházejí. Do této oblasti patří zejména:

- úprava vízové praxe a návštěv cizinců,
- zamezení ilegálním vstupům přes letiště Praha,
- sankce vůči leteckým společnostem.

Prosím, aby mi byl sdělen souhlas Vaší vlády s obsahem tohoto dopisu. Naše výměna dopisů tak bude představovat další doplnění readmisní dohody a dohody o spolupráci.

Dovolte mi, vážený kolego, abych Vás ujistil svou hlubokou úctou.

Manfred **Kanther** v. r.

Ministrovi vnitra
České republiky
panu Janu **Rumlovi**
Praha

Ministr vnitra
České republiky

Jan RUML

V Bonnu dne 3. listopadu 1994

Vážený pane ministře,

v souvislosti s dnešním podepsáním Dohody mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o zpětném přebírání osob na společných státních hranicích (readmisní dohoda) a Dohody mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o spolupráci v oblasti následků vyplývajících z migračních pohybů (dohoda o spolupráci) mám tu čest sdělit Vám, že během jednání byla učiněna tato prohlášení:

1.

Vláda Spolkové republiky Německo prohlašuje, že se readmisní dohoda nevztahuje na osoby, které protiprávně přicestovaly na výsoštné území Spolkové republiky Německo prokazatelně před vstupem Dohody v platnost.

2.

Smluvní strany se dohodly na tom, že finanční pomoc poskytovaná v souvislosti s readmisní dohodou má být využita i pro účely dosavadního končícího programu pomoci pro zajišťování materiálního vybavení pro útvary policie a protidrogové jednotky sjednaného na období od roku 1992 do roku 1994. V rámci tohoto záměru bude plánovaná pomoc zaměřená na materiální vybavení policejních útvarů započítána do prvních dvou splátek finanční pomoci poskytnuté podle dohody o spolupráci.

3.

Výbor expertů, jehož zřízení stanoví článek 9 readmisní dohody, bude vypracovávat i návrhy řešení těch problémů, které České republice vzniknou všeobecně jakožto zemi tranzitní, kterou ilegální migrační proudy do Německa procházejí. Do této oblasti patří zejména:

- úprava vízové praxe a návštěv cizinců,
- zamezení ilegálním vstupům přes letiště Praha,
- sankce vůči leteckým společnostem.

Prosím, aby mi byl sdělen souhlas Vaší vlády s obsahem tohoto dopisu. Naše výměna dopisů tak bude představovat další doplnění readmisní dohody a dohody o spolupráci.

Dovolte mi, pane ministře, abych Vás ujistil svou hlubokou úctou.

Jan Ruml v. r.

Vážený pan
Manfred Kanther

spolkový ministr vnitra
Spolkové republiky Německo

Bonn

Manfred **KANTHER**

spolkový ministr vnitra
Spolkové republiky Německo

Bonn, 3. listopadu 1994

Vážený pane kolego,

mám tu čest potvrdit Vám obdržení Vašeho dopisu označeného dnešním datem, který jste mi předal jako doplněk k dohodám (readmisní dohodě a dohodě o spolupráci) uzavřeným dnes mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou České republiky.

Současně si dovoluji sdělit Vám jménem vlády Spolkové republiky Německo, že s obsahem Vašeho dopisu souhlasím.

Dovolte mi, vážený kolego, abych Vás ujistil svou hlubokou úctou.

Manfred **Kanther** v. r.

Ministrovi vnitra
České republiky

panu Janu **Rumlovi**

Praha

Ministr vnitra
České republiky

Jan **RUML**

V Bonnu dne 3. listopadu 1994

Vážený pane ministře,

mám tu čest potvrdit Vám obdržení Vašeho dopisu označeného dnešním datem, který jste mi předal jako doplněk k dohodám (readmisní dohodě a dohodě o spolupráci) uzavřeným dnes mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo.

Současně si dovoluji sdělit Vám jménem vlády České republiky, že s obsahem Vašeho dopisu souhlasím.

Dovolte mi, pane ministře, abych Vás ujistil svou hlubokou úctou.

Jan **Ruml** v. r.

Vážený pan
Manfred **Kanther**

spolkový ministr vnitra
Spolkové republiky Německo

Bonn

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 283/73 247/94 ze dne 28. prosince 1994, kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro politické strany, hnutí, občanská sdružení a jiné nevýdělečné organizace.**

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a postupuje se podle něho od 1. ledna 1995.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1 – Malá Strana.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č.j. 283/73 246/1994 ze dne 28. prosince 1994, kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce.**

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a postupuje se podle něho od 1. ledna 1995.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1 – Malá Strana.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č.j. 283/73 243/1994 ze dne 3. ledna 1995, kterým se doplňuje opatření Federálního ministerstva financí č.j. V/2-31 393/1992, kterým se stanoví účetní výkazy pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce.**

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a postupuje se podle něho od 1. ledna 1995.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1 – Malá Strana.

Ministerstvo práce a sociálních věcí

oznamuje, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, byly u něj uloženy od 1. prosince 1994 do 31. prosince 1994 tyto kolektivní smlouvy vyššího stupně:

1. Dodatek č. 1 ze dne 19. 12. 1994 k odvětvové kolektivní smlouvě uzavřené dne 13. 4. 1994 (na rok 1994 – 1995)
mezi
Odborovým svazem pracovníků zemědělství a výživy Čech a Moravy
a
Svazem podnikatelů ve stavebnictví v ČR.
2. Kolektivní smlouva na rok 1995 uzavřená dne 25. 11. 1994
mezi
Odborovým svazem dřevozpracujících odvětví lesního a vodního hospodářství v České republice –
Sekcí průmyslu papíru a celulózy
a
Svazem průmyslu papíru a celulózy.
3. Kolektivní smlouva vyššího stupně 1995 uzavřená dne 21. 12. 1994
mezi
Odborovým svazem pracovníků hornictví, geologie a naftového průmyslu
a
Zaměstnavatelským svazem důlního a naftového průmyslu – Společenstvím těžařů České republiky.
4. Dodatek č. 1 ze dne 20. 12. 1994 ke kolektivní smlouvě vyššího stupně uzavřené dne 9. 12. 1993 na rok 1994 – 1995
mezi
Odborovým svazem zaměstnanců sklářského, keramického, bižuterního průmyslu a porcelánu
a
Svazem výrobců bižuterie.

Česká národní banka

vydala podle § 22 odst. 1 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 41 odst. 2 zákona České národní rady č. 6/1993 Sb., o České národní bance, **opatření č. 7** ze dne 20. prosince 1994, **kterým se stanoví požadavky na zprávu o hospodaření banky.**

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Opatření je uveřejněno ve Věstníku České národní banky v částce 27, ročník 1994, vydané dne 29. prosince 1994. Lze do něj nahlédnout v ústředí a pobočkách České národní banky.

Česká národní banka

vydala podle § 41 odst. 2 zákona České národní rady č. 6/1993 Sb., o České národní bance,

1. **opatření č. 5** ze dne 28. listopadu 1994, kterým se mění a doplňuje opatření České národní banky č. 10 ze dne 22. listopadu 1993, kterým se stanoví předkládání výkazů bankami a pobočkami zahraničních bank České národní bance, opatření České národní banky č. 8 ze dne 15. dubna 1993 o kapitálové přiměřenosti bank, opatření České národní banky č. 9 ze dne 15. dubna 1993 o úvěrové angažovanosti bank a opatření České národní banky č. 10 ze dne 15. dubna 1993 o pravidlech likvidity bank,
2. **opatření č. 6** ze dne 28. listopadu 1994, kterým se mění opatření České národní banky č. 11 ze dne 22. listopadu 1993, kterým se stanoví předkládání výkazů jinými osobami než bankami České národní bance.

Opatření nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1995.

Opatření jsou uveřejněna ve Věstníku České národní banky v částce 24, ročník 1994, vydané dne 6. prosince 1994. Lze do nich nahlédnout v ústředí a pobočkách České národní banky.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyb

1. v nařízení vlády č. 265/1994 Sb., kterým se vydává celní sazebník a kterým se stanoví sazby dovozního cla pro zboží pocházející z rozvojových a nejméně rozvinutých zemí a podmínky pro jejich uplatnění (celní sazebník)

V příloze 3 „Seznam rozvojových zemí“ má místo „XC Makedonie“ správně být „MK Makedonie“.

2. ve vyhlášce Ministerstva průmyslu a obchodu č. 171/1994 Sb., kterou se stanoví podrobnosti barvení a značkování některých uhlovodíkových paliv a maziv

V § 3 odst. 4 a odst. 5 první a třetí větě má místo „podle § 1 odst. 1“ správně být „podle § 1“.

3. v oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se stanoví uspořádání položek účetní závěrky k 30. 6. 1994 pro politické strany a politická hnutí účtující v soustavě jednoduchého účetnictví, v částce 72/1994 Sb.

V první větě má místo „opatření č.j. 283/64 681/1994“ správně být „opatření č.j. 283/67 681/94“.

4. v oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, jímž se stanoví část obsahu „Přílohy“, která je součástí účetní závěrky politických stran a politických hnutí účtujících v soustavě podvojného účetnictví, v částce 72/1994 Sb.

V první větě má místo „opatření č.j. 283/64 680/94“ správně být „opatření č.j. 283/67 680/94“.

Redakce

Vydává a tiskne: Ministerstvo vnitra, odbor vydavatelství a tisku, Bartůňkova 4, poštovní schránka 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 1300,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.